

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון סלומון-שלמה אסרף ז"ל

בן רחל ויצחק
נולד במליליה, ספרד
בתאריך י"ג בטבת תשט"ז, 28/12/1955
התגורר בירושלים
התגייס בפברואר 1974
שרת בהגנה המרחבית
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך ט"ו באב תשנ"ד, 22/7/1994
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 12 שורה: 11 קבר: 1
הותיר אחריו אישה, שלושה בנים, בת,
הורים, אח ושתי אחיות

בן 39 בנפלו

קורות חיים

בן רחל ויצחק. נולד ביום י"ג בטבת תשט"ז (28.12.1955) במליליה שבספרד. המשפחה עלתה ארצה בשנת 1958 והתיישבה בבית שמש. כשהיה בן שבע עבר שלמה עם משפחתו לשכונת גאולה בירושלים, שם למד בבית-הספר היסודי "נחום סוקולוב" וסיים בבית-הספר התיכון "אבן ספיר" בירושלים.

בצעירותו, עבד שלמה כקונדיטור במלון "פלאזה" בירושלים, שם גם פגש את רעייתו לעתיד - אידה.

שלמה גויס לצה"ל בראשית פברואר 1974 והוצב לחיל השריון. ברוב הזמן בו שירת בחיל התחזוקה היה נהג תובלה ביחידת שריון. הוא התנדב לצבא הקבע ושירת שלוש שנים בתפקיד נגד תובלה. שלמה נישא לאידה, הם בנו את ביתם במעלה אדומים ונולדו להם ארבעה ילדים. כשסיים שלמה את שירות הקבע עבד ברשות הדואר, במשך ארבע עשרה שנה, עד יומו האחרון. בשש השנים האחרונות לחייו עבד כנהג דואר נע בחבל

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בנימין, תפקיד בו זכה לאהבה רבה ולהערכה, כפי שמעידים התושבים. כותבת חנה רוזנבוים, מזכירת הישוב בית אל ב': "חיכינו לבואו של שלמה מדי בוקר - לשמוע מה חדש בממשלה ואיזו בדיחה חדשה, משהו שוודאי יעלה בת צחוק על פנינו. שלמה שם לב לכל שינוי במשרדנו - זו ילדה, זו התארסה, זו חדשה, ותמיד עם מלה חביבה לכולם. שלמה היה גאה בבנו הגדול, בגלל אהבתו לארץ ישראל. כן, זה 'שלמה שלנו', עם התלתלים, המכנסיים הקצרים, שהביא לנו מכתבים, אך באמת הביא לנו שמחה גדולה". הוסיפה מיכל בוקארה: "שלמה היה מלא שמחת חיים, תמיד כשבא לקחת את הדואר היה מחליף אתנו כמה מילים טובות, היה צוחק אתנו, מייעץ לנו עצות טובות, מספר על משפחתו. פשוט היתה הרגשה של קשר טוב בינינו. כשנהג אחר החליפו, היינו מחכים ששלמה ישוב אלינו, כי לא לכל הנהגים היתה הסבלנות הרבה שהיתה לו כלפינו". ומסיימת פנינה לביא: "יותר לא נראה את תלתליו העוטרים את פניו המחייכות תמיד, למרות שתמיד עבד בתנאי לחץ, בכבישים מסוכנים בין אבנים מושלכות ובקבוקים. תמיד נראה גיבור ללא פחד".

שלמה נקרא לתקופות של מילואים ואף התנדב למילואים, למשימות אבטחה במישור אדומים. ביום ט"ו באב תשנ"ד (22.7.1994), בעת שהיה בשירות מילואים פעיל, נפל שלמה בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. בן שלושים ותשע היה בנופלו. השאיר אחריו אשה, שלושה בנים - איציק, תומר ואיתי, בת - נטלי, הורים, אח - יעקב ושתי אחיות - מרצדס וסימונה.

במכתב תנחומים למשפחה כתב הרמטכ"ל אהוד ברק: "שלמה סלומון זכרונו לברכה היה איש אבטחה, מאנשי ההגנה האזרחית שבאיזור חטיבת עציון שביהודה ושומרון. הוא תואר על ידי מפקדיו כחייל שקט, בעל חיוך נפלא, אשר התנדב לביצוע שירות מילואים פעיל ביוזמתו, גם כשלא נקרא אליו". מפקדו כתב: "שלמה שירת בצה"ל שנים ארוכות ובתחילת דרכו אף שירת בצבא הקבע כנגד. שלמה היה אדם מלא שמחה ואופטימיות. הוא גילה טוב לב כלפי הסובבים אותו, תמיד היה מוכן לעזור לזולת, ועשה זאת בחיוך ובמצב רוח טוב שהשפיעו על כולם לטובה. בחודש אב, חודש החורבן, נחתה המכה האיומה, שלמה, בדרכו למשימתו, נפל חלל, וכולנו נותרנו המומים וכואבים".

רעייתו ואמו תרמו ספרים, מנורות וכסף, לבניית היכל חדש בבית הכנסת במעלה אדומים. רעייתו, בשיתוף עם רשות הדואר, הקימה חדר הנצחה לזכרו, במוסך המרכזי של רשות הדואר בירושלים.